

5 phút cho
LỜI CHÚA



tháng 08/2025

THẤY CHÚA TRONG ĐỜI THƯỜNG

Đức Giê-su không làm nhiều phép lạ tại đó vì họ không tin. (Mt 13,58)

Suy niệm: Thời xưa có những vị vua cải trang làm thường dân, vi hành đây đó trong đất nước để hiểu rõ dân tình. Bởi thế, nếu thần dân của ngài không nhận ra ngài là đương kim hoàng thượng, hoặc có xử tệ với ngài thì cũng là chuyện vô tình và dễ hiểu thôi. Đức Giê-su, trong 30 năm ẩn dật tại Na-da-rét, cũng lâm vào tình cảnh bị chính những người đồng hương không nhận biết. Đã vậy, họ còn tức tối vì họ không thể chấp nhận một người mà họ cho là tầm thường như thế mà nay “*giảng dạy khôn ngoan*”, “*làm được những phép lạ như vậy*”! Từ một trái tim ghen tỵ và cặp mắt thành kiến làm sao có thể phát sinh lòng tin chân thực được! Và chính vì họ không tin mà Chúa đã không thể làm nhiều phép lạ nơi họ.

Ban thân mến, Chúa vẫn đến với bạn qua những sự việc thường nhật trong cuộc sống

và Ngài vẫn hiện diện nơi những người đơn sơ bé mọn ở ngay bên cạnh bạn. Bạn sẽ gặp được Chúa nếu bất cứ làm việc gì, “*bạn cũng tận tâm như thể làm cho Ngài*” (x. Cl 3,23); cũng thế, bạn sẽ thấy Chúa nơi những người bé mọn nếu bạn cư xử cách tận tình với họ vì Ngài nói: “*Ai làm như thế cho những người anh em bé nhỏ nhất của Ta đây là đã làm cho chính Ta vậy*” (x. Mt 25,40). Bằng cách đó bạn sẽ “*thấy Chúa*” trong đời thường của bạn, và nhờ đó bạn cũng sẽ thấy “*phép lạ*” của Chúa vẫn diễn ra trong cuộc sống hằng ngày của bạn.

Sống Lời Chúa: Bạn quyết tâm phục vụ người thân cận cách tận tình và vui vẻ vì biết Chúa hiện diện nơi họ.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con thấy Chúa nơi những người mà con gặp gỡ, để con yêu thương phục vụ Chúa hiện diện nơi họ. Amen.*

CÁI GIÁ CỦA SỰ THẬT

“Vua [Hê-rô-đê] sai người vào chặt đầu ông Gio-an.” (Mt 14,10)

Suy niệm: Thánh Tê-ô-pha-nô “Ven”, linh mục, một trong 117 vị tử đạo Việt Nam, khảng khái trả lời trước quan toà để rồi chịu kết án tử hình rằng: *“Tôi thiết nghĩ sự sống đời này đâu quý hoá đến độ tôi phải bỏ đạo mà mua!”* Thánh “Ven” sẵn sàng bỏ mạng mà không bỏ đạo để làm chứng cho một sự thật có giá trị vô song: đó là sự sống đời đời mà “đạo thập giá” của Đức Ki-tô mang lại. Lời chứng ấy là âm vang và nối tiếp lời chứng của Gio-an Tẩy giả. Đứng trước vua Hê-rô-đê, người nắm giữ quyền lực và cũng khét tiếng về độ tàn bạo, Gio-an Tẩy giả đã can đảm đứng về phía sự thật, lên án lối sống vô luân của Hê-rô-đê: *“Ngài không được phép lấy vợ của anh mình!”* Câu nói ấy khiến Gio-an phải rơi đầu nhưng cũng là lời chứng hùng hồn rằng chân lý của lương tâm có giá trị tuyệt đối, đáng cho chúng ta lấy cả mạng sống để đánh đổi.

Mời Ban: Qua cái chết ngôn sứ của mình, Gio-an báo trước Đức Giê-su sẽ chịu chết cách bất công để *“làm chứng cho sự thật”* (Ga 18,37), đồng thời cũng là mẫu gương cho những ai muốn đáp lại tiếng gọi theo Chúa làm môn đệ: *“Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo”* (Mt 16,24).

Sống Lời Chúa: *“Sống theo sự thật và trong tình bác ái”* (Ep 4,15), đó là phương châm để sẵn sàng đón nhận hy sinh gian khó khi dân thân phục vụ trong cuộc hằng ngày.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con noi gương can đảm và trung thành như thánh Gio-an Tẩy Giả để con dám sống theo sự thật và không nản lòng khi làm điều thiện và thực thi bác ái. Xin giúp con luôn vững tin và sẵn sàng hy sinh vì yêu thương và công lý. Amen.*

ĐIỀU GÌ LÀM TÔI THOẢ MÃN?

“Hôn ta hỏi, mình bây giờ ê hê của cải, dư xài nhiều năm. Thôi, cứ nghỉ ngơi, cứ ăn uống vui chơi cho đã!” (Lc 12,19)

Suy niệm: Người phú hộ trong dụ ngôn không sai khi tự hào về hoa màu ông thu hoạch được, dựa vào đó ông có thể “*dư xài nhiều năm*”. Ông cũng biết xây dựng kho lẫm lớn hơn để “*tích trữ tất cả thóc lúa của cải vào đó*”. Ông thoả mãn về tài sản ông đang sở hữu, và giờ đây, ông yên tâm “*nghỉ ngơi, ăn uống vui chơi*” cho thoả thích. Nhưng ông đã sai về tầm nhìn hạn hẹp của mình. Trước tiên, ông đâu có thể tự quyết liệu ông có còn giữ được mạng sống qua đêm nay hay không; thứ đến những của cải tích góp được, ông chỉ dùng để hưởng thụ “*cho đã*” mà không biết dùng chúng để “*làm giàu trước mặt Thiên Chúa*”. Chúa Giê-su gọi ông là “*đồ ngốc*” là vì lẽ đó.

Ban thân mến, con người hôm nay bị cuốn vào một cuộc đua thu tích của cải, cùng tìm kiếm địa vị danh vọng, và coi đó là dấu

hiệu thành đạt, để rồi buông thả trong sự hưởng thụ ích kỷ và vô độ. Những điều đó có thể khiến bạn thoải mái, yên tâm, nhưng đó chỉ là cảm giác nhất thời; vì, giống như ông phú hộ kia, bạn đâu có thể hạnh phúc khi chỉ tìm lợi ích cho riêng mình, bạn cũng không thể sống mãi để chiếm giữ tất cả những điều đó. Bình an và hạnh phúc đích thực không đến từ kho lẫm đầy, nhưng từ một tâm hồn biết tin thác vào Chúa, và chia sẻ với tha nhân trong yêu thương.

Sống Lời Chúa: Bạn làm việc phục vụ một người bé mọn hoặc chia sẻ với một người đang gặp khó khăn sống gần bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giải thoát con khỏi ảo tưởng coi của cải như chỗ dựa an toàn. Xin cho con biết cậy trông vào Chúa để luôn chia sẻ với những ai cần đến, nhờ đó con làm giàu trước mặt Chúa. Amen.*

GÓP PHẦN NHỎ BÉ

Đức Giê-su bảo: “*Họ không cần phải đi đâu cả, chính anh em hãy cho họ ăn.*” Các ông đáp: “*Ở đây, chúng con chỉ có vồn vện năm cái bánh và hai con cá!*” (Mt 14,16-17)

Suy niệm: Các môn đệ ngạc nhiên vì từ năm chiếc bánh và hai con cá, Chúa đã làm phép lạ cho đám đông dân chúng hơn 5.000 người ăn no nê mà vẫn còn thu lại được 12 giỏ đầy những mẩu bánh còn dư. Thực ra, Chúa có thể làm phép lạ mà không cần đến sự đóng góp ít ỏi đó. Điều Chúa muốn nói là Ngài vì “*chạnh lòng thương*” dân chúng nên đã dùng quyền năng làm phép lạ lớn lao từ sự đóng góp nhỏ bé. Giờ đây Ngài muốn chúng ta, với tấm lòng yêu thương và chân thành, góp phần nhỏ bé của mình để Chúa tiếp tục thực thi những phép lạ lớn lao cho Nước Chúa được thể hiện trên trần gian này.

Mời Ban: Chúa Giê-su chạnh lòng thương dân chúng thế nào thì Ngài cũng muốn bạn

chạnh lòng thương những người đang sống bên bạn như vậy. Thánh Tê-rê-sa Hải Đòng chia sẻ: *“Tôi không thể làm những việc lớn, nhưng tôi có thể làm những việc nhỏ với tình yêu lớn.”* Bạn không cần lo lắng vì mình không thể làm những việc to tát, lớn lao. Chúa muốn bạn hãy bắt đầu thực thi tình yêu thương bác ái bằng những việc nhỏ bé cụ thể. Đó là những tâm tình cảm thông, sự chia sẻ quảng đại, những lời nói tích cực chân thành đem lại niềm vui và hy vọng cho những người bé mọn sống quanh bạn.

Sống Lời Chúa: Luôn quan tâm để sẵn sàng phục vụ những ai đang cần sự trợ giúp về vật chất cũng như tinh thần.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa đã ban Thánh Thể cho con, xin cho con biết góp phần nhỏ bé của con để Chúa làm nhiều phép lạ cho tha nhân.*

YÊN TÂM, ĐỪNG SỢ!

Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hốt bảo nhau: “Ma đây!”, và sợ hãi la lên. Đức Giê-su liền bảo các ông: “Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ ” (Mt 14,26-27)

Suy niệm: Các môn đệ đang vất vả chèo lái con thuyền giữa những ngọn sóng va đập vì ngược gió. Đã thế, các ông lại phải một phen hoảng hốt vì một cảnh tượng dị thường: Trong đêm tối mờ ảo, một bóng hình xuất hiện lướt đi trên những ngọn sóng. Không kịp định thần, các ông càng sợ hãi vì nghĩ rằng đó chỉ có thể là ma! Chính trong lúc hoảng loạn đó, Chúa Giê-su lên tiếng: “*Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!*” Lời Chúa vừa cất lên, mọi nỗi sợ của các ông đều tan biến. Thậm chí Phê-rô còn xin Chúa để đi trên mặt nước giống như Thầy. Mát-thêu kết lại câu chuyện một cách thật ý nghĩa: Khi Thầy trò lên thuyền thì sóng yên gió lặng.

Mời Bạn: Hội Thánh nói chung và cuộc

đời mỗi người chúng ta nói riêng, giống như con thuyền bé nhỏ mong manh trong chuyến hải trình vượt biển trần gian này. Giữa bao nhiêu khó khăn, thách đố, chúng ta không khỏi hoảng sợ. Nỗi sợ có khi làm chao đảo đức tin, lung lay đức cậy. Nhưng trong lúc chúng ta hoảng loạn, Chúa vẫn hiện diện ở bên chúng ta. Mời bạn đưa tay ra cho Chúa nắm lấy khi bạn phải chật vật đối phó với đau khổ, bệnh tật, đói nghèo, thất bại... Bạn cứ yên tâm, vì có Chúa ở bên, bạn không có gì phải sợ hãi!

Sống Lời Chúa: Để cảm nhận Chúa luôn ở với mình, bạn nhớ dành thời gian để cầu nguyện thân tình với Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, lắm khi con tưởng Chúa vắng mặt giữa những sóng gió của cuộc đời. Xin cho con luôn kết hiệp với Chúa nhờ đời sống cầu nguyện và được Chúa luôn ở với con. Amen.*

HIỀN DUNG KHI CẦU NGUYỆN

Đang lúc Người cầu nguyện, dung mạo Người bỗng đổi khác, y phục Người trở nên trắng tinh chói loà. (Lc 9,29)

Suy niệm: Chúa Giê-su hiển dung tỏ hiện vinh quang huy hoàng của Thiên Chúa không nhằm mục đích gây ấn tượng cho ba môn đệ, mà để hé mở cánh cửa mầu nhiệm mời gọi con người tiến vào cuộc gặp gỡ sâu thẳm với Ngài. Và những ai sống kết hiệp trọn vẹn với Chúa thì vinh quang của Ngài cũng toả sáng nơi họ, vì *“khi Thiên Chúa được chiêm ngắm trong lòng, dung nhan con người cũng được đổi mới”* (thánh Ghê-gô-ri-ô Cả). Đừng quên rằng, chính là ở trên núi và trong lúc cầu nguyện, Đức Giê-su đã hiển dung. Và sau một thoáng vinh quang được tỏ hiện, Ngài lại xuống núi để sau khi chịu khổ nạn chịu chết, Ngài mới toàn thắng sự chết và ngự trị trong vinh quang *“bên hữu Chúa Cha”*.

Ban thân mến, không phải ánh sáng nào cũng từ trời đến. Chỉ có ánh sáng phát xuất

từ sự kết hợp với Thiên Chúa mới có sức làm tâm hồn bừng sáng. Chúa Giê-su muốn bạn đến với Ngài để được “hiển dung” với Ngài. Mời bạn “lên đỉnh núi” với Chúa để kết hợp sâu xa với Ngài trong lời cầu nguyện. Và cũng mời bạn theo Ngài xuống núi, cùng đi theo Chúa trên con đường thập giá, cùng vác thập giá với Ngài, bởi vì “*nếu ta cùng chết với Đức Ki-tô, ta sẽ cùng Ngài sống lại*” (Rm 6,8).

Sống Lời Chúa: Mỗi sáng thức dậy, dành vài phút tĩnh lặng để cầu nguyện, xin Chúa thánh hoá ngày sống.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin dạy con yêu mến cầu nguyện hơn mọi điều khác. Trong tĩnh lặng, xin cho con kiên vững ở lại với Chúa, để được đổi mới từ bên trong, và nên ánh sáng nhỏ giữa cuộc đời hôm nay. Amen.*

‘CHẤT THÁNH’ VÀ ‘CHẤT QUỶ’

“Anh là Phê-rô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi.” (Mt 16,18)

Suy niệm: Nơi Phê-rô có cả “chất thánh” cũng như “chất quỷ”. Khi tuyên xưng “*Thầy là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống*”, ‘chất thánh’ hoạt động nơi ông; chính Đức Giê-su xác nhận “*Chúa Cha, Đấng ngự trên trời*” đã mạc khải cho Phê-rô điều đó. Tuy nhiên, nơi Phê-rô vẫn tiềm ẩn ‘chất quỷ’. Phê-rô tưởng mình ủng hộ Chúa khi ông can ngăn Thầy mình đừng đi vào con đường khổ giá. Ông đã hành xử theo kiểu trần tục chứ không theo “*tư tưởng của Thiên Chúa.*” Những gì lôi kéo Đức Giê-su đi xa khỏi đường lối của Thiên Chúa đều là cám dỗ, là âm mưu của ma quỷ. Chính vì thế Đức Giê-su đã nạt Phê-rô: “*Xa-tan, lui lại đằng sau Thầy!*”

Mời Ban: Được Chúa đổi tên, Si-mon trở thành Phê-rô, từ một ngư phủ ít học, ông trở

thành Đá Tảng xây nền bền vững cho ngôi nhà Hội Thánh. Phê-rô được Chúa thanh luyện để khử sạch ‘chất quý’, còn ‘chất thánh’ biến đổi Đá Tảng Phê-rô trở nên kiên cố, nhờ đó, trải qua thời gian với bao thử thách, ngôi nhà Hội Thánh vẫn đứng vững, dù quyền lực tử thần cũng không thể thắng được. Dù được thanh tẩy nhờ bí tích Rửa tội, bạn vẫn là con người mang tính thế gian, bạn vẫn phải thường xuyên chiến đấu để ‘chất thánh’ chiến thắng và loại bỏ ‘chất quý’ nơi bạn.

Sống Lời Chúa: Nguyên tắc trước khi hành động: “*Lạy Chúa, xin cho con biết lắng nghe và thi hành ý Chúa.*”

Câu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin giúp con thanh luyện “tư tưởng theo kiểu thế gian” để con hành động theo “tư tưởng của Thiên Chúa”. Amen.*

LIỀU MẮT THÌ SẼ ĐƯỢC

“Ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm được mạng sống ấy.” (Mt 16,24-25)

Suy niệm: Nếu những hạt lúa bình thường, trong điều kiện tự nhiên, cứ nằm yên trong bao thì chỉ sau 4-5 năm là mất khả năng nảy mầm. Vì thế hồi tháng 5/2010, các nhà khoa học xôn xao lên vì thông tin về những hạt lúa tìm được tại Thành Dền trong địa tầng văn hoá có niên đại 3000 năm lại có thể nảy mầm và trở bông. Thế nhưng sau nhiều tháng nghiên cứu, người ta đã xác định chúng là những hạt lúa hiện đại vì một lý do nào đó bị lẫn vào tầng đất cổ. Thân phận hạt lúa phải chết đi rồi mới sống lại quả là một nghịch lý nhưng qui luật ấy vẫn không bị phá vỡ. Chúa Giê-su cho biết qui luật nghịch lý ấy cũng là qui luật của đời sống thiêng liêng: phải dám liều mạng sống vì Chúa và vì Tin Mừng mới có thể đạt tới sự sống đời đời. Chính Ngài đã tiên phong

thực hiện điều đó khi Ngài chịu chết trên thập giá và phục sinh để ban cho ta sự sống đời đời.

Mời Bạn: Chúa kêu gọi bạn làm Ki-tô hữu bằng cách chết đi đối với tội lỗi và sống cuộc sống mới trong Chúa Ki-tô Phục Sinh. Từ bỏ lối sống hưởng thụ vật chất, ích kỷ là chấp nhận liều mạng sống mình, và sống nghèo khó, hiền lành, nhân ái theo chuẩn mực Tám Mối Phúc của Tin Mừng là bạn đạt được sự sống mới vĩnh cửu trong Chúa Ki-tô.

Chia sẻ niềm vui mà bạn cảm nhận được khi làm một việc hy sinh phục vụ.

Sống Lời Chúa: Mỗi ngày làm một việc hy sinh nhỏ, để chết đi cho tội lỗi và sống cho Nước Trời.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin ban ơn cho con mạnh mẽ dám sống theo Tin Mừng để có Nước Trời làm gia nghiệp.*

LÀM ĐƯỢC MỌI SỰ VỚI LÒNG TIN

“Nếu anh em có lòng tin, sẽ chẳng có gì mà anh em không làm được.” (Mt 17,20)

Suy niệm: Bệnh kinh phong tưởng chừng chỉ là một căn bệnh thể lý, có thể chữa trị bằng phương pháp y học tự nhiên, nhưng trong trường hợp bé trai này, Chúa Giê-su cho thấy nó có liên hệ với tội lỗi, và do đó, với ma quỷ. Phần các tông đồ, có lẽ các ông cứ tưởng với quyền trừ quỷ và chữa bệnh Chúa đã trao cho, các ông chỉ việc nắm vững ‘bí quyết gia truyền’ đó là có thể trở thành thầy lang chữa được bách bệnh. Chúa Giê-su trách móc các tông đồ đã kém lòng tin, đó là lý do thất bại của các ông trước tên quỷ kinh phong này. Biết bao lần Ngài đã nói cho các ông biết vai trò ưu tiên thiết yếu của lòng tin mỗi khi Ngài chữa lành những bệnh hoạn tật nguyền cho dân chúng; lần này, Ngài nhấn mạnh cho các tông đồ chỉ cần có lòng tin lớn bằng hạt cải thôi thì đã có thể chuyển núi, rời non và thậm chí, còn làm được mọi sự (c. 20).

Mời Ban: Một mẫu gương chứng thực sức mạnh của lòng tin đó là Đức Ma-ri-a. Mẹ tin rằng: *“Không có gì mà Thiên Chúa không làm được,”* lòng tin đó của Mẹ không phải đã chuyển được núi dời được non mà đã khiến Ngôi Hai “rời” cung lòng Chúa Cha mà ngự xuống cung lòng rất trinh khiết của Mẹ. Nhờ cầu nguyện với lòng tin, bạn có thể thấy được nhiều phép lạ Thiên Chúa thực hiện trong cuộc đời bạn.

Sống Lời Chúa: Trước khi làm việc gì, bạn nhớ cầu nguyện và trao phó hoàn toàn để Chúa hành động, nhất là những khi gặp gian nan thử thách.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, chúng con tin, nhưng xin thêm lòng tin cho chúng con nhờ được kết hiệp với Chúa trong cầu nguyện và đón nhận Mình Máu Thánh Ngài. Amen.*

“SẤP SẼN”

“Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến.” (Lc 12,40)

Suy niệm: Khẩu hiệu “Sấp Sẻn” của hướng đạo sinh không chỉ để nhắc nhở họ chuẩn bị hành trang cho một cuộc cắm trại mà còn nhằm rèn luyện một con người biết linh hoạt tháo vát trong mọi tình huống và hơn nữa luôn sẵn sàng phục vụ tha nhân. Người đầy tớ của Thiên Chúa sẵn sàng ở chỗ họ có cặp mắt biết quan sát, cặp mắt được thắp sáng bằng niềm tin và lòng mến để nhận ra người chủ nhân hậu của mình hiện diện nơi những người anh em nhỏ bé với những nhu cầu cần được yêu thương, được chia sẻ và cũng luôn sẵn sàng ‘xã tay áo’ dấn thân phục vụ.

Mời Ban: Người ta thường bị thảm hoá ‘giờ Chúa đến’ như là lúc phải nhắm mắt lìa bỏ cõi đời này. Giờ đó trước tiên là khoảnh khắc đầy niềm vui và hạnh phúc khi bạn được mời gọi phục vụ tha nhân. Điều bất ngờ về giờ sau hết của bạn sẽ không còn là

bất ngờ nữa khi đời bạn luôn là cuộc đời được “sắp sẵn” để phục vụ. Bạn đã là người ‘hướng đạo sinh của Đức Ki-tô” luôn “sắp sẵn” để phục vụ chưa?

Sống Lời Chúa: Mỗi cuối ngày bạn đừng quên kiểm điểm: Hôm nay, tôi đã có những thiếu sót gì trong việc phục vụ? Tôi đã phục vụ một cách tận tâm hay vì miễn cưỡng? Tôi đã bỏ qua những cơ hội phục vụ vì ngại khó, cầu an? Bạn sám hối và xin Chúa ban thêm cho bạn lòng nhiệt tâm và quảng đại.

Cầu nguyện: *Nơi nào có nản chí sồn lòng, xin cho con gieo niềm hy vọng. Nơi nào có buồn sầu đau khổ, xin cho con biết đem lại niềm vui. Nơi nào có khó khăn nghèo túng, xin cho con biết chia sẻ cách vui lòng. Amen. (theo Th. Phan-xi-cô Át-xi-di)*

THIÊN CHÚA THẬT LẠ LÙNG!

“Con Người sắp bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết chết Người, và ngày thứ ba Người sẽ chỗi dậy.” (Mt 17,22-23)

Suy niệm: Trong khi người Do-thái, và nhất là các môn đệ theo Chúa đều chờ đợi Đấng Mê-si-a theo kiểu một trang anh hùng hào kiệt “xuống Đông Đông tĩnh, lên Đoài Đoài tan” để đập tan ách đô hộ của người Rô-ma, khôi phục lại ngai vàng Đa-vít, thì Chúa Giê-su lại nói: “Con Người sẽ bị nộp vào tay người đời!” Thật lạ lùng! Thiên Chúa mà lại bị nộp vào tay người đời? Không chỉ nói suông mà Ngài thực hiện cụ thể qua cái chết bị ghim chặt lên cây gỗ thập giá. Rồi trong thánh lễ mỗi ngày, Chúa tiếp tục trao nộp khi lập lại lời: “*Này là Mình Thầy sẽ bị nộp vì anh em. Này là Máu Thầy hãy nhận lấy mà uống.*”

Mời Ban: Các tông đồ cũng như người Do Thái bị “sốc” trước đường lối cứu độ lạ lùng của Chúa. Chỉ sau khi Đức Giê-su từ cõi chết sống lại họ mới ngộ ra sứ điệp của

thập giá: bằng cách khó nghèo trong cuộc sống, khiêm nhường trong phục vụ và hiến thân chịu sỉ nhục chịu chết Chúa đã đền bù tội lỗi cho nhân loại chúng ta. Ngày nay khuôn mặt của Đức Ki-tô chịu đóng đinh vẫn còn đó nơi những anh chị em rớt cùi, nghèo hèn khốn khổ. Bạn có nhận ra Chúa nơi họ không? Và bạn đã có thể quên mình đi để phục vụ họ cách khiêm tốn chưa?

Sống Lời Chúa: Làm một việc phục vụ anh chị em cách khiêm tốn và vui vẻ.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã yêu thương con cách lạ lùng bằng cách hiến thân chịu chết vì con. Xin cho con biết nhìn anh chị em con bằng đôi mắt của Chúa, biết nhận ra hình ảnh Chúa trong mọi người, biết tôn trọng yêu thương anh em, nhất là những người nghèo hèn khốn khổ bằng chính tình yêu bao la của Chúa. Amen.*

NHỎ LẠI ĐỂ LỚN LÊN

“VẬY AI TỰ HẠ, COI MÌNH NHƯ EM NHỎ NÀY, NGƯỜI ẤY SẼ LÀ NGƯỜI LỚN NHẤT NƯỚC TRỜI.”
(Mt 18,4)

Suy niệm: Câu hỏi của các môn đệ: “Ai là người lớn nhất trong Nước Trời?” có vẻ thật vô lý, vì ngoài Chúa Giê-su ra thì còn ai khác lớn hơn? Chúa Giê-su đã trả lời các ông bằng một câu còn nghịch lý hơn: “VẬY AI TỰ HẠ, COI MÌNH NHƯ EM NHỎ NÀY, NGƯỜI ẤY SẼ LÀ NGƯỜI LỚN NHẤT NƯỚC TRỜI.” Ngài đã chỉ cho các ông thấy giá trị của một người không hệ tại chức tước, địa vị mà người đó có, nhưng tùy thuộc những công việc người đó làm với tư cách một người bé mọn phục vụ tha nhân vì chức vụ là để phục vụ.

Mời Ban: Là thành viên của một cộng đoàn (gia đình, hội đoàn, tổ chức, dòng tu... nào đó), chắc chắn rằng ít nhiều bạn đang giữ một địa vị với một công tác nào đó. Bạn được mời gọi là người phục vụ chứ không phải để được phục vụ. Bạn sẽ là người “lớn” thật sự khi bạn biết cách “nhỏ” đi trong việc

chủ toàn bổn phận và phục vụ người xung quanh. Bạn đã từng có cảm nghiệm được lớn lên khi hạ mình xuống chưa? Bạn là người có quyền trong gia đình, trong cộng đoàn, nhóm..., bạn đã bao giờ làm cho mình “nhỏ” lại chưa? Mời bạn chia sẻ.

Sống Lời Chúa: Ngày hôm nay, tôi không đòi mọi người phải cư xử với tôi như với một “người lớn”; trái lại, tôi muốn làm “người nhỏ” để phục vụ những người xung quanh.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, cảm dỗ muốn làm lớn luôn làm cho con có những suy nghĩ và hành động đi ngược lại tình thần Phúc Âm, gây bất an trong tâm hồn con, gây đau khổ cho anh em con. Xin giúp con biết sống theo Lời Ngài để con trở nên bé nhỏ thực sự khi phục vụ anh em con. Amen.*

NHỮNG ĐIỀU KHÓ NÓI

“Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó thôi.” (Mt 18,15)

Suy niệm: Không gì khó nói hơn việc đi sửa lỗi người khác. Vì nhiều lý do. Trước hết, lý do bản thân: tôi cũng chẳng hay ho gì mà dám lên mặt dạy đời. Và bao nhiêu lý do khác. Nếu cùng là người trong nhà với tôi: bụt nhà không thiêng. Nếu không phải là người nhà với mình: thôi thì đèn nhà ai nhà nấy rạng. Bao giờ người ta cũng có lý do để né tránh vấn đề gai góc này. Chắc phải ‘uống mật gấu’ mới đủ dũng khí để sửa lỗi cho người khác bởi chung cục tự ái của mỗi người chẳng khác nào trái bom hẹn giờ không biết lúc nào sẽ nổ tung lên. Trên đây, Chúa Giê-su đưa ra qui tắc vàng: việc sửa lỗi cho nhau phải được thúc đẩy bởi tình bác ái, phải tôn trọng danh dự của nhau và nhắm đến lợi ích đích thực của người anh em. Việc đi gặp riêng *“một mình anh*

với nó thôi” tạo điều kiện cho một cuộc đối thoại ôn hoà, tôn trọng lẫn nhau và giúp nhau nhận ra thánh ý Chúa.

Mời Bạn: Bạn có nghĩ rằng 99% thất bại trong việc sửa lỗi phát sinh do việc nóng nảy, thiếu tế nhị, thiếu tôn trọng nhau? Về phần mình, khi được người khác sửa lỗi, bạn đã phản ứng thế nào? Mời bạn chiêm ngắm cách Chúa Giê-su sửa lỗi cho người đàn bà ngoại tình (x. Ga 8,1-11), cho Phê-rô (x. Ga 13,6-11.36-38; Lc 22,31-34.54-61; Ga 21,15-23), cho các tông đồ (x. Mc 9,33-37).

Sống Lời Chúa: Suy niệm những đoạn Tin Mừng trên để biết sửa lỗi như Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin dạy con biết noi gương Chúa, ghét tội nhưng thương người có tội, biết sẵn sàng hy sinh đền thay tội lỗi cho anh em mỗi khi con muốn sửa lỗi cho nhau.*

THA THỨ: CHÌA KHOÁ CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT

“Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết.” Tôn chủ của tên đầy tớ ấy liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ. (Mt 18,26-27)

Suy niệm: Thiên Chúa là vị Vua nhân từ, Ngài đã tha thứ cho ta muôn vàn tội lỗi ta xúc phạm đến Ngài. Nhưng Chúa tha thứ và mời gọi chính con người cũng phải thể hiện sự nhân từ đối với nhau. Chính vì thế, chúng ta lặp đi lặp lại mỗi khi cất lên trong kinh Lạy Cha: *“Xin Cha tha nợ chúng con như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con.”* Chẳng lẽ chúng ta cứ mãi xin sự nhân từ trong khi chúng ta chống lại chính người anh em trước nhan Thánh Chúa. Hơn thế nữa, món nợ của con người với nhau chẳng là gì khi so sánh với món nợ của con người đối với Chúa.

Mời Ban: Hãy nhìn nhận lại chính mình, biết bao nhiêu lần bạn khấn hứa với Chúa là

sẽ sống tốt hơn, sẽ thay đổi đời sống nên thánh thiện, vậy mà sa ngã vẫn hoàn sa ngã, con đường cũ vẫn không thể thoát ra. Nhưng Chúa vẫn nhẫn nại, nhân từ mời gọi con người nắm lấy tay Ngài để được Ngài nâng đỡ và dẫn bước. Nên trong cung cách sống, chính bạn cũng hãy có sự nhẫn nại đối với tha thân và những người thân yêu, không bỏ rơi, không mặc kệ, nhưng hãy tha thứ, đồng hành nâng đỡ và giúp nhau sống tốt lành.

Sống Lời Chúa: Luôn ngẫm lời kinh ngắn gọn: “*xin tha nợ chúng con như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con*” để chúng ta nằm lòng cung cách sống với tha thân.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho lời chúng con cất lên trên môi miệng trong kinh Lạy Cha được ơn Chúa giúp sức để chúng con quảng đại tha thứ cho những ai đã xúc phạm đến chúng con. Amen.*

PHÚC LÀ NGƯỜI MÔN ĐỆ

Bấy giờ bà Ma-ri-a nói: “Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, thần trí tôi hớn hở vui mừng vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi. Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới; từ nay, hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc.” (Lc 1,46-48)

Suy niệm: Khi được Đức Ma-ri-a viếng thăm, bà Ê-li-sa-bét đã cảm nhận được nguồn ân sủng chuyên thông qua lời chào của Đức Ma-ri-a, và bà đã thốt lên: “*Em thật có phúc*”. Và mỗi phúc ấy, hơn ai hết, Đức Ma-ri-a hiểu rằng nó đến từ Thiên Chúa: “*Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới*”; phần phúc ấy không dừng lại nơi hiện tại, mà nó còn kéo dài đến muôn đời sau: “*từ nay hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc*”. Hơn nữa, ân phúc ấy không đóng lại nơi Mẹ, mà còn mở ra tràn trào đến tất cả những ai nghe Lời Chúa và đem ra thực hành, giống như Mẹ (x. Lc 11,27-28).

Mời Ban: Đức Ma-ri-a được Thiên Chúa đưa về trời, không phải do sự ưu ái dành

cho địa vị làm mẹ sinh ra Đấng Cứu Thế, mà sâu xa hơn, là thái độ lắng nghe Lời Chúa và tin rằng Lời ấy sẽ được thực hiện. Điều đó đã được Đức Giê-su minh nhiên khẳng định nhiều lần: “*Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em chị em tôi, là mẹ tôi*” (Mc 3,35); “*Đúng hơn phải nói rằng: Phúc thay kẻ lắng nghe và tuân giữ lời Thiên Chúa*” (Lc 11,28).

Sống Lời Chúa: Chậm rãi đọc lại Lời Chúa hôm nay và suy niệm trong lòng.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, cảm tạ Chúa đã mặc khải cho chúng con Lời Hằng Sống để vừa làm thân lương, vừa làm ánh sáng chỉ đường chúng con đi. Xin cho chúng con biết noi gương Mẹ Ma-ri-a trong việc lắng nghe và tuân giữ Lời, hầu mai ngày, chúng con cũng được thưởng cùng Mẹ trong Nước Chúa. Amen.*

TRẺ THƠ ĐƯỢC CHÚA YÊU THƯƠNG

“Cứ để trẻ em đến với Thầy.” (Mt 19,14)

Suy niệm: Theo thông tin do AI tổng hợp từ một số tổ chức mới đây, tại Việt Nam hiện có khoảng 168.000 trẻ bị bỏ rơi, trong đó rất nhiều trẻ em sống trong trại mồ côi, trẻ bị buôn bán, trẻ lang thang đường phố... Những con số đó quá lớn và quá cấp bách để báo động với mọi người: có rất nhiều trẻ em đang cần được che chở, chăm sóc. Nào trạng coi thường, thiếu quan tâm trẻ em cũng có nơi các môn đệ Chúa khi họ rầy la trẻ em đến với Chúa. Trái lại, Chúa Giê-su yêu thương trẻ em, Ngài mở rộng vòng tay đón các em đến với Ngài và Ngài nói với các môn đệ: *“Đừng ngăn cấm chúng”*. Đoạn Tin Mừng này đặt giữa các đoạn khác trong Tin Mừng theo thánh Mát-thêu về việc ly dị, sống khiết tịnh, người thanh niên giàu có, người giàu có khó vào Nước Trời... Chúa Giê-su như muốn nói với mỗi người chúng ta, dù sống trong bậc sống nào, đều cần phải trở nên như trẻ thơ trước

mặt Thiên Chúa để được vào Nước Trời.

Mời Ban quan sát kỹ hơn trẻ em chung quanh bạn đang được chăm sóc dạy dỗ như thế nào, đặc biệt các bạn nhỏ là người thân của chúng ta. Phải chăng chúng ta cần quan tâm chăm sóc các em nhiều hơn? Hơn nữa chúng ta cũng nhớ rằng mình có trách nhiệm sống sao cho trở nên gương sáng cho các em, cho các em được che chở, được yêu thương.

Sống Lời Chúa: Sống tinh thần trẻ thơ: chân thành, phó thác vào Thiên Chúa, Đáng yêu thương ta. Và dạy cho các em có cùng một tâm tình như vậy.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin ban ơn phù trợ để các trẻ em giữ được tâm hồn đơn sơ, chân thật và tin thác vào Chúa, để các em luôn là lời nhắc nhở mỗi người chúng con cũng phải nên như trẻ thơ để được vào Nước Trời. Amen.*

LỬA THIÊN GIÊ-SU

“Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất, và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy đã bùng lên!” (Lc 12,49)

Suy niệm: Nhiệt độ toàn cầu năm 2024 tăng vượt ngưỡng 1,5 độ so với thời tiền công nghiệp, dẫn đến hiện tượng thời tiết cực đoan với cái nắng đổ lửa, và hậu quả là những vụ cháy rừng khủng khiếp ‘như hoả ngục’ tại nhiều nơi trên thế giới. Lửa lúc đó là biểu tượng kinh hoàng của sự tàn phá, huỷ diệt. Nhưng đâu đó trong các cuộc cắm trại, tiếng gọi lửa vẫn có một sức cuốn hút mê hoặc: *“Lửa thiêng ơi! Hãy đến bùng sáng lên trong đêm âm u, soi đời tăm tối bao nhiêu âu lo”* (Gọi lửa thiêng-Lam Viên). Phải chăng đó là niềm khao khát sự ấm áp mà lửa có thể mang lại cho thế giới băng giá vì vô cảm này? Chúa Giê-su đến *“ném lửa vào thế gian”*, không phải thứ lửa huỷ diệt, mà là lửa của Thánh Thần. Đó là lửa chân lý để thiêu huỷ sự giả dối. Đó là lửa tình yêu để nung chảy tảng băng ích kỷ

và vô cảm, để thấp lên lửa nhiệt thành tông đồ, khơi dậy lòng trắc ẩn, mở rộng con tim lan tỏa tình yêu. Ngọn lửa ấy, Đức Giê-su khao khát biết bao *“ước chi nó bùng cháy lên!”*

Ban thân mến, Lửa Tin Mừng của Đức Kitô có đang bùng cháy trong tâm hồn bạn và tôi chưa? Mỗi người chúng ta đều cần được cháy lên “ngọn lửa Giê-su” để đến lượt chúng ta, chúng ta trở nên lửa cho thế giới và cùng khao khát với Chúa Giê-su: *“Ước chi lửa ấy bùng cháy lên!”*

Sống Lời Chúa: Trong giờ cầu nguyện mỗi ngày, bạn xin cho lửa nhiệt thành của tình trong Thánh Tâm Chúa Giê-su cũng bùng cháy trong trái tim bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, giữa thế gian nhiều bóng tối và vô cảm này, xin thấp lên trong trái tim con, ngọn lửa tình yêu của Chúa, để con lan tỏa lửa tình yêu Chúa cho mọi người. Amen.*

CON ĐƯỜNG NÊN TRỌN LÀNH

“Nghe lời đó, người thanh niên buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải.” (Mt 19,22)

Suy niệm: Trong Tám Mối Phúc, Chúa Giê-su đặt khó nghèo đứng hàng đầu: *“Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”* (Mt 5,3). Nhưng xem ra đây là một trong những mối phúc khó ‘nhần’ nhất. Trả lời cho anh thanh niên muốn hỏi Chúa con đường để nên trọn lành, Ngài đã đề nghị anh từ bỏ sự quyến luyến đối với của cải để đi theo Chúa, thế nhưng đây lại là tử huyệt đối với anh: Anh không thể đáp lại bởi vì anh có nhiều của cải mà anh thì không thể từ bỏ chúng. Nên anh đã *“buồn rầu bỏ đi”*. Anh giống như người tìm được viên ngọc quý nhưng không muốn bán hết mọi sự để mua nó.

Mời Ban: Ông bà ta nói: Đồng tiền liền khúc ruột. Tiền bạc, nói rộng ra mọi thứ của cải mà chúng ta sở hữu, có thể khiến chúng ta thiết thân với chúng đến mức trở nên rào

cản, trói buộc, và vì thế chúng ta không thể từ bỏ để tiến bước trên con đường trọn lành. Không cần phải giàu có như người thanh niên kia, chúng ta vẫn có thể bị trói buộc bởi những thứ ‘của cải’ khiến chúng ta bị mê hoặc trong việc thu tích và tự mãn hưởng thụ. Để xoá bỏ nỗi trăn trở hưởng thụ đó, mời bạn sống tinh thần chia sẻ để phụng sự Chúa và phục vụ tha nhân.

Sống Lời Chúa: Tâm niệm câu Lời Chúa: “Được lời lãi thế gian mà mất linh hồn nào ích lợi gì?” (Mt 16,16)

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin Ngài giải thoát con khỏi những trói buộc bởi của cải vật chất. Xin đừng để con bị mê hoặc bởi những sự mau qua dưới đất. Xin giúp con nhận biết và yêu quý của kho tàng trên Trời, và sống tinh thần khó nghèo, chia sẻ để hân hoan tiến bước trên con đường trọn lành. Amen.*

ĐI THEO CHÚA, SẼ ĐƯỢC GÌ?

Bấy giờ ông Phê-rô lên tiếng thưa Người: “Thầy coi, phân chúng con, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy. Vậy chúng con sẽ được gì?” (Mt 19,27)

Suy niệm: Trước khi bắt tay làm công việc gì, theo lẽ tự nhiên chúng ta thường phân định sự hơn-thiệt, được-thua thế nào rồi mới quyết định làm. Nếu không có sự tính toán như thế, chúng ta chẳng khác gì người xây tháp mà không tính trước phí tổn, hay như người đi giao chiến mà không biết rõ binh lực của mình cũng như của đối phương (x. Lc 14,28-32). Phê-rô và các bạn tông đồ hẳn cũng tính toán nhưng là mới nửa vời. “*Đã bỏ mọi sự mà theo Thầy*” rồi, nhưng e rằng “*cụt vốn*”: các ông theo Chúa đã lâu mà chưa thấy “*nên cơm cháo*” gì. Phê-rô chỉ nhìn thấy những cái “*mất*”, tức là những gì ông phải từ bỏ mà chưa thấy “*được*” điều gì cả. Tuy nhiên, Chúa khẳng định rằng: những người đó “*sẽ nhận được gấp bội, và còn được sự sống vĩnh cửu làm gia*”

nghiệp.”

Mời Ban: Chúa mời gọi chúng ta “*ngồi xuống bàn tiệc*” với Chúa (x. Lc 14,31), để làm một bản liệt kê chúng ta “*được-mất*” những gì khi trở thành Ki-tô hữu, trở thành môn đệ của Ngài. Bạn sẽ nhận ra rằng những gì Ngài yêu cầu chúng ta từ bỏ thực ra chính là những điều Chúa đã ban tặng. Và khi từ bỏ chúng, Ngài còn ban lại gấp bội cho chúng ta cùng với “*sự sống vĩnh cửu làm gia nghiệp*.” Theo lối nhìn của thế gian, bạn có vẻ như “*mất*” hết, nhưng theo cái nhìn vĩnh cửu, bạn đang “*được*” tất cả.

Sống Lời Chúa: *Nguyện tắt: “Lạy Chúa, Chúa đã cho con tất cả, con xin dâng lại cho Chúa tất cả.”*

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin cho con hoàn toàn tin thác vào Chúa để con không tìm kiếm điều gì khác ngoài phần thưởng Nước Trời. Amen.*

MỌI NGƯỜI ĐỀU ĐƯỢC MỜI

“Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho, tôi sẽ trả cho các anh hợp lẽ công bằng.” (Mt 20,4)

Suy niệm: Thoạt nhìn, ông chủ vườn nho trong dụ ngôn đây xem ra thật “tội nghiệp”: nho đã đến mùa thu hoạch, công việc bẽ bộn gấp rút mà phải một thân một mình xoay sở tất bật chạy ra chạy vào kiếm thợ vào làm vườn nho! Thế nhưng đọc kỹ dụ ngôn thì không phải thế. Ông chủ không quan tâm đến công việc mà là con người. Ông kêu gọi người ta “đi vào vườn nho” chỉ vì ông không muốn ai “đứng không ngoài chợ.” Trong thời buổi kinh tế suy thoái, có việc làm ổn định, dù đồng lương có khiêm tốn một chút, vẫn còn quý hơn bị thất nghiệp. Ông chủ vườn nho này không muốn ai thất nghiệp, mà hơn thế nữa, mức lương “một đồng” không chỉ “hợp lẽ công bằng” mà còn “trên cả tuyệt vời” đối với mọi người nhận lời bước vào vườn nho của ông. Đối với Thiên Chúa cũng vậy: không ai bị loại

trừ nhưng mọi người đều được mời vào chung hưởng hạnh phúc vĩnh cửu với Ngài.

Mời Ban: Đức Ki-tô không muốn bạn đứng ngoài cuộc trước lời mời gọi của Cha Ngài trong công việc loan báo Tin Mừng, xây dựng Nước Trời đây. Chẳng những thế, Ngài còn mong muốn bạn cộng tác với Ngài để mời mọi người vào tham dự bữa tiệc trong Nước của Thiên Chúa nữa. Mong bạn đừng từ chối!

Chia sẻ: Giáo xứ hay cộng đoàn của bạn có đang trở thành chướng ngại loại trừ người khác tham dự vào công trình “vườn nho của Chúa” không? Vì sao? Vì cơ chế cứng nhắc hay vì định kiến hẹp hòi?

Sống Lời Chúa: Mời một bạn lương dân tham dự một hoạt động bác ái của bạn hay nhóm của bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin hãy sai con đi vào làm vườn nho Chúa. Amen.*

KHÔNG MẶC Y PHỤC LỄ CƯỚI

“Này bạn, làm sao bạn vào đây mà lại không có y phục lễ cưới?” (Mt 22,12)

Suy niệm: Một nhà vua đứng ra tổ chức tiệc cưới cho con mình nhưng lại bị khách mời khước từ là chuyện rất lạ, mà đâu phải khước từ một lần, song là ba lần. Hai lần đầu bị từ chối thẳng thừng; lần thứ ba các đầy tớ phải đi các ngã đường, gặp ai cũng mời mới đủ người dự, nhưng một người lại thiếu y phục lễ cưới. Anh ta bị *“trói chân tay lại... quăng ra chỗ tối tăm... phải khóc lóc nghiêng rãnh.”* Ta chú ý chi tiết là ai cũng có y phục lễ cưới, ngoại trừ anh. Như vậy, hoặc anh cố tình, hoặc chệnh mảng trong việc mặc y phục xứng hợp. Về ý nghĩa thiêng liêng, y phục lễ cưới là cái gì mà chủ đòi hỏi phải có, không chút du di? – Thưa, y phục đó là đời sống công chính tốt lành, xứng hợp với người công dân Nước Trời. Đành rằng bàn tiệc Nước Trời dành cho mọi người, nhưng để đồng bàn với Chúa trong tiệc Nước Trời ấy, ta phải kính

thờ Ngài, đáp ứng được những đòi hỏi cung cách sống trong Nước Trời.

Mời Ban: Vì những đòi hỏi gặt gao của Nước Trời như vậy, ngay từ lúc này bạn hãy lo sắm cho bằng được y phục áo cưới. Đó là lãnh nhận Thánh Thể, siêng năng đọc, suy gẫm Lời Chúa, và đem ra thực hành mỗi ngày trong đời mình.

Sống Lời Chúa: Siêng năng tham dự Thánh lễ hằng ngày với hai bàn tiệc: Lời Chúa và Thánh Thể. Nhờ vậy, ta ném cảm trước tiệc cưới Nước Trời.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, người ta bảo con mỗi ngày hãy chọn một niềm vui: hoặc ngắm bông hoa đẹp, hoặc nở nụ cười tươi. Phần Chúa, Chúa muốn con hãy chọn Chúa làm niềm vui đích thực. Xin giúp con biết đến gặp Chúa trong Thánh lễ hằng ngày, dự tiệc Lời Chúa và tiệc Thánh Thể. Amen.*

KHỞI ĐẦU SỨ MẠNG CAO CẢ

**“Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng.
Đức Chúa ở cùng bà.”** (Lc 1,28)

Suy niệm: Ta gặp lại bài Tin Mừng quá đỗi quen thuộc, thuật lại sự kiện Đức Mẹ được sứ thần Gáp-ri-en truyền tin. Việc truyền tin là bước khởi đầu sứ mạng cao cả làm Mẹ Thiên Chúa. Nhờ tước vị Mẹ Thiên Chúa ấy, Đức Ma-ri-a được Thiên Chúa cho lên trời cả hồn lẫn xác, trở thành Nữ Vương trên trời dưới đất, mà Hội Thánh mừng kính hôm nay. Trong kinh cầu Đức Bà, Mẹ Ma-ri-a được tôn vinh bằng nhiều tước vị “Nữ Vương” như *Nữ Vương các thánh thiên thần, Nữ Vương các thánh tổ tông*,... Các tước vị Nữ Vương phong phú, đa dạng này cho thấy đặc ân Chúa trao cho Mẹ, vừa nói lên việc Mẹ là Nữ Vương hàng hàng lớp lớp các thánh trên thiên quốc, những vị đã hoàn thành cuộc đời cách hoàn hảo, đi đúng quỹ đạo chương trình cứu độ của Thiên Chúa.

Mời Bạn: Mẹ là Nữ Vương, tước vị cao

sang không tạo vật nào sánh bì. Nên Mẹ xứng đáng là mẫu gương sáng ngời cho bạn noi theo, chỗ dựa vững chắc cho bạn trên dương thế, và bảo đảm cho bạn vào Nước Trời. Bạn đã đón nhận Đức Mẹ như Nữ Vương cuộc đời mình chưa?

Sống Lời Chúa: Ta tập sống trong tâm thế “nhờ Mẹ đến với Chúa”: siêng năng cầu nguyện với Mẹ, lần hạt, suy niệm mẫu gương của Mẹ, làm theo lời Mẹ dạy, vì ai đến với Mẹ sẽ chẳng thể nào trở về tay không (x. Kinh Lạy Thánh Nữ Đồng trinh).

Cầu nguyện: *“Lạy Nữ Vương, Mẹ nhân lành làm cho chúng con được sống, được vui, được cậy...” Xin cho chúng con mai sau cùng Mẹ được chiêm ngắm tôn nhan Con Mẹ trên nơi vinh hiển. Xin cho chúng con hôm nay bắt đầu sống tự thế môn đệ Chúa Ki-tô theo mẫu gương của Mẹ. Amen.*

KHỞI ĐI TỪ TINH THẦN PHỤC VỤ

“Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em.” (Mt 23,11)

Suy niệm: Để ghi nhớ sự kiện Thiên Chúa giải thoát dân khỏi Ai Cập, cũng như để dân dễ ghi nhớ các mệnh lệnh Người truyền, dân Ít-ra-en phải đeo hộp kinh trên tay, trên trán (x. Xh 13,9.16; Đnl 6,8; 11,18). Dần dần, thực hành đạo đức này biến chất thành hành động phô trương của các kinh sư và người Pha-ri-sêu. Do đó, Đức Giê-su cảnh báo các môn đệ tránh các hình thức giả hình này, đồng thời dạy các ông khi thi hành sứ vụ giảng dạy, lãnh đạo tín hữu phải làm với tư thế của người phục vụ, noi gương Đức Ki-tô, Đấng chọn con đường tự hạ, vâng phục cho đến chết và chết trên thập giá (x. Pl 2,6-8). Người môn đệ phải xác tín rằng chỉ có Thiên Chúa là Cha đích thật, cũng như chỉ có Đức Ki-tô xứng đáng được gọi là Thầy, là người lãnh đạo. Những người được gọi là cha, là thầy, lãnh đạo, là nhờ

hiệp thông vào tước vị của Thiên Chúa là cha, là thầy, là vị lãnh đạo đích thực.

Mời Ban: Quyền bính là để phục vụ, chứ không phải để áp đặt mọi thứ lên người khác, mình được miễn trừ. Quyền bính không phải để bắt người khác lụy phục mà là để bày tỏ lòng thương xót của Chúa. Dù bạn là ai, khi thi hành nhiệm vụ làm cha, làm mẹ, làm thầy, làm người lãnh đạo... bạn được mời gọi thể hiện lòng yêu thương và phục vụ, vì chính bạn cũng đã nhận lãnh tình yêu và sự phục vụ của Chúa Giê-su.

Sống Lời Chúa: Tôi thực thi quyền bính với tinh thần phục vụ như Đức Ki-tô.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, khi Chúa ngự trong tâm hồn con đủ đầy, con sẽ được hướng dẫn bởi Chúa, bởi tình yêu và lòng thương xót của Chúa. Xin giúp con đây Thần Khí Chúa. Amen.*

ĐỪNG ĐỢI ĐẾN KHI CỬA ĐÃ KHÉP

“Một khi chủ nhà đã đứng dậy và khoá cửa lại, mà anh em còn đứng ngoài, bắt đầu gõ cửa và nói: ‘Thưa ngài, xin mở cho chúng tôi vào!’, thì ông sẽ bảo anh em: ‘Các anh đây ư? Ta không biết các anh từ đâu đến!’ ” (Lc 13,25)

Suy niệm: Bệnh ung thư tuy không có tên trong “tứ chứng nan y” nhưng lại là chứng bệnh mà y học hiện đại còn đang bó tay, chẳng những vì người ta chưa hiểu hết nguyên nhân và cơ chế của căn bệnh mà còn vì khi bệnh đã chuyển sang giai đoạn, bệnh nhân mới biết mình có bệnh. Lúc đó thì đã hết thuốc chữa! Về đời sống thiêng liêng, Chúa dạy chúng ta hãy làm việc khi trời còn sáng; mau sám hối trở về vì “Nước Trời đã đến gần”; biết dùng thời gian Chúa ban xây dựng Nước Chúa ở trần gian này; đừng đợi đến khi “chủ nhà đã đứng dậy và khoá cửa lại” mới gõ cửa vào, vì lúc đó mọi sự đã trở nên quá muộn.

Mời Bạn: Hình ảnh người hành khách

chậm chân lỡ chuyến đò sang sông vẫn còn tái hiện nơi những người học trò ham vui chơi đến gần kỳ thi mới vội vã vùi đầu vào sách vở; nơi những người tham công tiếc việc đến độ đi dự lễ Chúa Nhật đến muộn về sớm; nơi những người không lo kiến tạo một xã hội đầy “công bình và lòng nhân ái” mà chỉ tận hưởng lạc thú cách ích kỷ và “đợi đến khi gần chết ăn năn tội vẫn còn kịp”! Mỗi giây phút hiện tại đều có thể là giây phút cuối cùng của đời bạn. Hãy lấp đầy chúng bằng những hành động vì yêu thương phục vụ.

Sống Lời Chúa: Cuối ngày, bạn kiểm điểm mình đã làm những gì khiến cho cuộc sống của mình và người khác có ý nghĩa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin dạy con biết sống quảng đại, biết phụng sự Chúa cho xứng đáng.*

ĐỪNG GIẢ HÌNH!

“Khôn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình!” (Mt 23,13)

Suy niệm: Các kinh sư và người Pha-ri-sêu được coi như những bậc “vị vọng” trong dân, bởi họ sống nghiêm nhặt và giữ luật một cách thật tỉ mỉ theo sát mặt chữ. Với những thực hành tôn giáo chi li như thế họ định ninh rằng Nước Trời đã thuộc về họ! Thực ra, Chúa Giê-su cũng đã từng nói dù *“một chấm một phết trong Lề Luật cũng không thể qua đi được”* (Mt 5,18). Thế nhưng Chúa quở trách họ nặng lời rằng giả hình bởi vì: - *“họ nói mà không làm”* (Mt 23,3); - họ làm nhiều việc hình thức bên ngoài nhưng lại bỏ qua điều cốt yếu là *“công bình, lòng nhân và thành tín”* (Mt 23,23); - và sâu xa hơn cả là: họ thiếu một tấm lòng với Chúa: *“Dân này thờ Ta bằng môi miệng, còn lòng chúng thì xa Ta”* (Mt 15,8).

Mời Bạn: Đánh rằng tổ chức xã hội nào cũng rất cần luật lệ. Nhưng Nước Trời

không chỉ đơn thuần là một tổ chức xã hội. Phần thưởng Nước Trời không dành cho những người **giữ luật** theo hình thức, song là dành cho những người **sống luật** với tất cả tấm lòng. Đời sống Ki-tô hữu luôn gắn liền với các bí tích và những việc đạo đức: ăn chay, cầu nguyện, bố thí, hành hương,... Sẽ là giả hình, là giữ đạo vì *thành tích* nếu chúng ta làm các hành vi tôn giáo chỉ để tỏ ra mình... đạo đức.

Chia sẻ cảm nghiệm của bạn khi bạn làm một việc đạo đức với tâm tình chân thật phát xuất từ đáy lòng.

Sống Lời Chúa: Làm một việc bác ái cách kín đáo tế nhị.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, hạnh phúc của chúng con là được biết Chúa là Cha và mọi người là anh em. Xin cho chúng con trung thành sống niềm tin ấy trong mỗi giây phút của đời chúng con. Amen.*

RỬA SẠCH BÊN TRONG

“Hỡi người Pha-ri-sêu mù quáng! Hãy rửa sạch bên trong chén đĩa trước đã, để bên ngoài cũng trở nên sạch.” (Mt 23,26)

Suy niệm: Trong bối cảnh văn hóa Do Thái, sự thanh sạch của chén đĩa trong ăn uống không chỉ vì vệ sinh, mà còn mang ý nghĩa tôn giáo sâu sắc. Người Pha-ri-sêu đã dành nhiều thời gian, công sức, để đảm bảo chén đĩa được rửa sạch, tuân thủ các quy tắc thanh tẩy. Thế nhưng, Chúa Giê-su đã lật ngược vấn đề: Sự sạch sẽ bên ngoài không có ý nghĩa gì nếu bên trong lại dơ bẩn. Chúa Giê-su cảnh báo họ về quan niệm sai lạc: giữ bề ngoài đạo đức, nhưng bên trong lại thiếu công bằng, lòng nhân và sự thành tín (c.23). Việc “*rửa sạch bên trong*” quan trọng hơn, không chỉ là một hành động, mà là cả một quá trình thiêng liêng, đòi hỏi nỗ lực, ý thức không ngừng cả cuộc đời.

Mời Ban: Những “*cái dơ bẩn*” thường âm thầm, đôi khi chúng ta không nhận ra, hoặc cố tình che giấu. Chúng làm nhơ bẩn tâm

hồn, bóp méo cái nhìn của chúng ta về Thiên Chúa và về tha nhân. Chúa Giêsu nói đến “*chuyện cướp bóc và vô độ*” (c.25). Bạn có nhận ra những gì đang làm trái tim bạn ra ô ứ không?

Chia sẻ: Bạn có thấy việc thực hành đức ái và công bằng giúp bạn thoát ly khỏi tính giả hình không?

Sống Lời Chúa: Tâm hồn trong sạch sẽ là nơi thích hợp để Chúa Thánh Thần cư ngụ và hoạt động mạnh mẽ hơn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin thanh tẩy trái tim chúng con khỏi thói quen giữ đạo vì dư luận, để con biết sống công bằng, nhân ái và trung tín trong mọi việc nhỏ bé thường ngày, để nên trong sạch trước mặt Chúa. Amen.*

SÓNG CHÂN THÀNH

“Khôn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình.” (Mt 23,27)

Suy niệm: Sự chân thành là yếu tố tạo nên sự bền vững của các tương quan. Nếu thiếu sự chân thành, mọi mối tương quan sẽ sớm đổ vỡ. Vì thế, trong bài Tin Mừng hôm nay, Đức Giê-su đã khiển trách những người Pha-ri-sêu về lối sống giả tạo trước mặt Thiên Chúa cũng như trước mặt người đời. Bên ngoài, họ tỏ ra mình là người công chính, tốt đẹp, nhưng bên trong thì đầy những điều giả dối, gian ác. Ngài lên án họ *“giống như mồ mả tô vôi, bên ngoài có vẻ đẹp, nhưng bên trong thì đầy xương người chết và đủ mọi thứ ô uế”*. Nói cách khác, họ thiếu lòng chân thành với Thiên Chúa và tha nhân. Họ chỉ lợi dụng Thiên Chúa cũng như tha nhân để vun vén cho lợi ích của mình.

Mời Ban: Quả thật, nếu không đến với nhau với tấm lòng, tất cả các tương quan chỉ là giả tạo, chẳng chóng thì chầy sẽ đổ

vỡ. Để có một mối tương quan bền vững, cần phải bắt nguồn từ sự chân thành, với Chúa cũng như với người lân cận. Đồng thời, chỉ khi ta sống chân thành với Chúa, thì mới thật sự cư xử chân tình với nhau. Mời bạn xét xem tương quan giữa bạn với Chúa có thật sự chân thành hay là tương quan vụ lợi?

Sống Lời Chúa: Mỗi khi đọc kinh cầu nguyện, tôi chỉ làm theo thói quen hay làm như cái máy dựa theo người khác, nhưng tôi sẽ cầu nguyện như người con cái hiếu thảo của Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, cảm tạ Chúa vì một ngày Chúa ban cho con. Con đến với Chúa không chỉ với lời kinh quen thuộc, nhưng với chính con người thật của con, không che giấu điều gì. Xin đón nhận con trong sự thật, giúp con can đảm sống chân thành với Chúa trong mọi hoàn cảnh. Amen.*

LÀ QUẢN GIA TRUNG TÍN

“Vậy ai là người đầy tớ trung tín và khôn ngoan mà ông chủ đã đặt lên coi sóc gia nhân?” (Mt 24,45)

Suy niệm: Triết gia M. Heidegger xác quyết: *“Con người sinh ra để chết.”* Ai cũng biết mọi người đều sẽ chết, nhưng chết khi nào thì... chuyện ấy còn xa, theo suy nghĩ của rất nhiều người! Cái chết của ta gắn liền với việc Chúa Giê-su đến với ta lần cuối trong cuộc đời này, đưa ta về vui hưởng hạnh phúc muôn đời. Trong thời gian ta sống tại thế, có vẻ Ngài ẩn mình như ông chủ đi xa, vắng mặt, giao phó *mọi sự* cho ta quản lý, chăm sóc. *Mọi sự* là sự sống, khả năng, gia đình, thời gian, các mối tương quan, của cải,... được Ngài tin tưởng đặt vào tay ta, mong muốn ta trung tín và khôn ngoan. Thế nhưng, ta thường quên mất tư thế quản gia, mà cứ nghĩ mình là gia chủ. Là quản gia, tay ta mở rộng đón nhận ân huệ từ Chúa, rồi bàn tay hoạt động ấy dâng lại cho vinh quang Chúa và thiện ích

của người khác, chứ không chỉ mưu lợi cho mình, gia đình mình.

Mời Ban: Quản gia là người khéo sử dụng nghệ thuật tri ân trong hành động. Tri ân Chúa, biết ơn Ngài vì mọi ân huệ mình đang sở hữu, vui hưởng, bạn bày tỏ qua việc dùng mọi ân huệ ấy làm đẹp lòng Chúa, giúp người khác nhận biết Ngài, đem lại an vui cho người lân cận. Bạn đang hành xử trong tư thế là quản gia hay ông chủ?

Sống Lời Chúa: Tôi giờ tay đón nhận mọi sự từ tay Chúa với lòng biết ơn. Rồi diễn đạt lòng biết ơn ấy bằng hành động cụ thể, sử dụng mọi sự để Danh Cha được cả sáng, người lân cận được hạnh phúc hơn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, cảm tạ Chúa đã ban bao ân huệ cho đời con. Con nguyện là người quản gia trung tín và khôn ngoan với các ân huệ ấy. Amen.*

MỘT TIẾN TRÌNH PHẠM TỘI

Nhà vua buồn lắm, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên không muốn thất hứa với cô... (Mc 6,26)

Suy niệm: Vua Hê-rô-đê là điển hình của kẻ phóng túng (lấy vợ anh mình), lạm quyền (tống ngục Gio-an để bịt miệng tiếng nói của sự thật). Một chút lương tâm còn leo lắt đã giúp ông biết dừng lại ở việc bỏ tù Gio-an chứ không đi xa đến mức giết vị ngôn sứ. Nhưng cuối cùng ông đã xuống tay làm điều tệ hại ấy, chỉ vì một lời hứa điên rồ khi ham vui quá độ, vì sĩ diện hão phải giữ lời hứa, và còn vì có sự giật dây tinh quái của bà Hê-rô-đi-a. Giữa tiếng nói của một lương tâm yếu ớt với sự tất lịm hoàn toàn của nó là một khoảng cách rất mong manh. Tà lực đến từ bên trong lẫn bên ngoài; chúng phối hợp tấn công nhuần nhuyễn và ta bị ‘nốc ao’ nhiều khi rất nhanh chóng và dễ dàng!

Mời Ban: Nhìn lại tội ác của Hê-rô-đê và nhận ra nó trong các tiến trình phạm tội của

chính mình. Người ta có thể phạm tội vì phóng túng, vì lạm quyền, vì bóc đồng điền rò, vì sĩ diện hão, vv... Người ta càng dễ phạm tội vì “đòn phối hợp” chặt chẽ giữa các thế lực ấy. Một khi tiến trình đã bắt đầu, ta rất khó chặn đứng nó (người ta cần sự dối trá thứ hai để che đậy sự dối trá thứ nhất, chẳng hạn!). Vì thế, phương cách an toàn là ngăn chặn tiến trình ấy trước khi nó bắt đầu. Và đã lỡ để nó bắt đầu, ta hãy vận dụng tất cả lòng chân thành và khiêm tốn nhìn nhận mình sai lạc và quay về với Chúa. Muốn thế, ta cần một lương tâm thực sự nhạy bén và lành mạnh (đừng xem thường các “tội nhẹ”, chẳng hạn).

Sống Lời Chúa: Tôi luôn nghe tiếng nói của lương tâm, quyết không nhượng bộ mọi sự dụ dỗ của tà thần.

Câu nguyện: Đọc kinh *Ăn Năn Tội*.

ÔNG CHỦ TỐT BỤNG

“Quả thế, cũng như người kia sắp đi xa, liền gọi đầy tớ riêng của mình đến, mà giao phó của cải mình cho họ. Ông cho người này năm nén, người kia hai nén, người khác nữa một nén, tùy theo khả năng riêng mỗi người...” (Mt 25,14-15)

Suy niệm: Ông chủ sắp đi xa kia hẳn phải rất tín nhiệm và yêu thương nhân viên thuộc hạ lắm mới dám giao phó tài sản của mình cho họ như thế. Ngoài đời thực, ông chủ theo kiểu đó là chuyện ‘xưa nay hiếm’. Thế mà Thiên Chúa cư xử với con người còn hậu hĩ hơn thế nhiều. Cả vũ trụ này, Ngài trao cho con người làm chủ, dù Ngài vẫn biết rõ con người có thể phản bội. Thiên Chúa không muốn coi con người như những ‘thiên lôi chỉ đầu đánh đó’, mà Ngài muốn có những người cộng sự biết quán xuyến cai quản công trình của Ngài với tình yêu mến như những người con thảo đối với cha mình. Thiên Chúa phải yêu thương và tín nhiệm con người lắm lắm mới giao phó cho con

người trọng trách như vậy. Ngài còn hơn là một ông chủ tốt bụng nữa.

Mời Ban: Thiên Chúa bạn đang tôn thờ là Thiên Chúa nào: một người Cha nhân từ luôn muốn cho bạn thăng tiến hay chỉ là một ông chủ keo kiệt hà khắc? Cuộc sống của bạn sẽ nói lên hình ảnh mà bạn đang có về Thiên Chúa. Bạn có biết nén bạc Chúa trao cho bạn là gì không? Và bạn đã làm gì để sinh lợi nén bạc đó?

Sống Lời Chúa: Dù bạn còn trẻ hay đã trưởng thành, bạn cũng hãy chuyên chăm học tập để phát triển những nén bạc Chúa trao và hăng say phục vụ để đầu tư những nén bạc đó nhằm sinh lợi nhiều hơn nữa cho Nước Trời.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa là Cha chúng con, Cha luôn muốn chúng con thành đạt và hạnh phúc. Xin Cha giúp chúng con biết sử dụng đúng cách những nén bạc Cha trao để danh Cha được cả sáng.*

CHỌN CHỖ CUỐI CỦA CUỘC ĐỜI

“Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc; vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày kẻ lành sống lại.” (Lc 14,14)

Suy niệm: Lời Chúa không dạy ta về kỹ năng đắc nhân tâm trong cuộc sống, nhưng chỉ bảo ta về cung cách sống xứng hợp trong Nước Trời. Nước Trời ấy ở trần thế được so sánh như một bữa tiệc, ta được mời gọi chọn một vị trí, chỗ đứng. Thế nhưng, không phải là chỗ cao nhất, nơi tập trung sự chú ý, ngưỡng mộ của nhiều người như thói thường tình. Noi gương Đức Giê-su ngày ấy, ta chọn chỗ rất hết trong bàn tiệc cuộc đời: vị trí của người âm thầm phục vụ người lân cận, hạnh phúc không phải vì mình được vinh danh, nhưng cho vinh quang Thiên Chúa. Cũng vì lòng hiếu thảo với Thiên Chúa ấy, ta chọn sống tương quan với nhau không dựa trên tiêu chuẩn lợi ích tinh thần hay vật chất theo kiểu “bánh ít cho đi, bánh quy cho lại.” Đúng là sống theo cung cách công dân Nước Trời, hôm

nay ta không được đáp lễ, nhưng ta đâu có thiệt, Chúa sẽ trả lại cho ta trong ngày kẻ chết sống lại.

Mời Bạn: Sống cung cách người môn đệ Chúa Ki-tô, bạn được tự do thật sự: không nô lệ cho dư luận khen chê hay cái tôi muốn “bành trướng,” cũng chẳng bị khống chế bởi tương quan lợi ích. Bạn “thong dong,” thanh thản vui hưởng cuộc đời theo tinh thần vô vị lợi của Thầy Giê-su. Bạn có thích thú, quan tâm cung cách sống như vậy không?

Sống Lời Chúa: Tôi tập ứng xử dựa trên tinh thần vô vị lợi, không nhằm tìm lợi ích tinh thần hay vật chất khi giao tiếp với người lân cận.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, cảm tạ Chúa đã chọn chỗ rốt hết để phục vụ con người. Xin cho con noi theo mẫu gương Chúa, vui tươi khi âm thầm phục vụ người chung quanh. Amen.*